

מ"ת 20536/10/20 - מדינת ישראל נגד מחמד ג'אבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 20536-10-20 מדינת ישראל נ' ג'אבר (עציר)

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת:
נגד

המשיב:
מחמד ג'אבר (עציר)

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדו, המייחס לו, במסגרתם של שישה אישומים, עבירות שעיקרן מעשי גניבה והחזקת רכוש החשוד כגנוב.

1. על פי עובדות האישום 2-5, בתקופה שבין 2.8.2020 - 4.10.2020, הגיע המשיב לבתי עסק שונים, וגנב רכוש השייך לבאי המקום.

2. על פי עובדות האישום הראשון, האחרון בזמן, ביום 5.10.2020 גנב המשיב ארנקה של עובדת בחנות בתל-אביב, ומשהבחינו שוטרים במעשיו, השליכו, נמלט מפניהם, ומשניסו לעצרו, התנגד לכך, ותקפם. נטען עוד, כי המשיב החזיק בסמוך לחדר במלונית בה התגורר רכוש רב החשוד כגנוב.

3. המשיב הואשם, בנוגע לכל אחד מהאישומים המיוחסים לו, בעבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"). בכל הנוגע לאישום הראשון הואשם אף בעבירות החזקת נכס החשוד כגנוב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, בהתאמה - עבירות לפי סעיפים 413, 275 ו-273 לחוק. כן הואשם באישום זה בעבירת שימוש בכוח למניעת מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

4. ביום 13.10.2020 הוגש כתב האישום כנגד המשיב, בד בבד עם בקשה למעצרו עד תום ההליכים. מעצר המשיב הוארך עד החלטה אחרת והדין נדחה ליום 3.11.2020. הצדדים טענו כל אחד לשיטתו, בנוגע לשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת המעצר. בתום הדיון הועברו תיקי החקירה ללשכתי, לשם עיון בהם, ומתן החלטה.

דין והכרעה

5. עיינתי בתיק החקירה ושקלתי עמדות הצדדים וטענותיהם. לאחר עיון כאמור, אני סבורה כי עלה בידי המבקשת להצביע על קיומה של תשתית ראייתית מספקת לצורך ההליך שבכותרת, בנוגע לכל המיוחס למשיב, בהתאם למבחני הלכת זאדה (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 144-145 (1996); ראו גם בש"פ 6927/19 גרגאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (14.11.2019)) והכל כמפורט להלן.

רקע כללי

6. אין מחלוקת של ממש כי הרכוש אכן נגנב, במועד ובמקום שצוין על ידי המתלוננים; המחלוקת המרכזית עניינה שאלת שיוכו של המשיב לאירועים אלה.

7. טרם דיון בראיות הקושרות את המשיב לכל אחד מהאישומים שהוגשו כנגדו, אציין, כי אף אם אין מדובר בעדות שיטה, כהגדרתה בדיון, ניתן לקבוע קווי דמיון מסוימים בין האירועים: אלה התרחשו בחנויות, לאחר שנוצרת אינטראקציה מסוימת בין המשיב למוכרת במקום - אישה ולא גבר, כאשר בחלק מהמקרים מבקש הגנב מהמוכרות לשרתו ולאחר את מבוקשו ותוך כדי כך, משלים את פעולת הגניבה. המשיב מאוכן, לרוב, בסמיכות מקום וזמן רבה לאירוע וגם אם נצא מתוך נקודת הנחה, כפי שצינו באי כוחו, כי שהה באזור המרכז ועבד, עדיין מדובר בנתון ראייתי בעל משקל, ודאי כשמדובר מדובר בהצטברות שישה אירועים שונים, בחלק- מאוכן מכשיר המשיב במרחק מאות בודדות של מטרים מזכירת האירוע, ו לאמור לעיל משנה תוקף, שכן בחלק מהאישומים מדובר בתקופה בה היו נתונים כלל אזרחי המדינה בהגבלות תנועה משמעותיות.

8. כל אירועי הגניבה תועדו בסרטוני מצלמות האבטחה. המשיב הכחיש כי בו מדובר וטען, כי קיים קושי לזהות הגנב, עקב עטיית מסכה על פניו. עיינתי בתמונות שנלכדו מתוך הסרטונים ובסרטונים עצמם. תיעוד זה מעלה כי קיים סיכוי סביר כי בהליך בעיקרי ייקבע כי המופיע בהם, זה הגונב במיומנות ובקור-רוח רכוש לא לו, הוא אותו האדם, וזאת על רקע מבנה גופו, חזות פניו (המאפשרת התרשמות מדמיון כאמור, אף כי חלקם התחתון של פניו מוסתר ע"י מסכה) ואופן התהלכותו. עיון כאמור מעלה כי קיים גם סיכוי סביר לכך שייקבע כי במשיב מדובר. בינו לבין הגנב דמיון ברור, בעל מאפיינים בולטים וזאת עוד טרם נדרשנו לשאלת יתר הראיות הקושרות אותו למסכת הגניבות, לרבות זיהויו, בשלושה מהמקרים (אישומים 1 5 ו-6), על ידי שני שוטרים שהיו מעורבים בחקירה.

9. על רקע האמור לעיל נפנה ונבחן האישומים המיוחסים למשיב, לגופם.

האישום הראשון

10. מדובר באירוע שהתרחש ביום 5.10.2020 בחנות רוקמת התחרה ברחוב נחלת בנימין בתל אביב. אירועי יום זה הובילו למעצרו של המשיב, ולחיפוש שנערך במלונית בה התגורר, במסגרתו נתפס רכוש החשוד כגנוב.

11. עובדת החנות מסרה בחקירתה כי פנה אליה גבר ושאלה עד מתי היא עובדת. לאחר מכן, הגיעו שוטרים למקום ושאלו האם נגנב משהו. אז הבחינה כי ארנקה, שהיה מונח בתיק, חסר. לדבריה, אינה יכולה למסור תיאורו של אותו אדם, שכן ראתה אותו ל-"שניה אחת".

12. מדוח פעולה, המסומן ב', שנכתב על ידי השוטר מאור שלומי, עולה, כי הבחין במשיב, וזיהה דמותו "מסרטוני אבטחה שהופצו במדיה החברתית". לדבריו, המשיב היה "לחוץ", והביט לשני הצדדים, ונראה בוחן בתי עסק "ומתצפת" לתוכם. לאחר מכן, המשיב נכנס לחנות, שהייתה ריקה מאדם, ויצא ממנה, ובמהלך העיקוב אחריו הבחין כי הוא "מתעסק" עם ארנק שחור שלא היה בחזקתו קודם לכן. כשהבחין המשיב בו ובחברו, השליך הארנק, החל במנוסה, ובעת מעצרו, תקף את השוטר וחברו, קיללם, ואף אמר להם כי "יפתח להם תיק במח"ש". במהלך החיפוש בכלי המשיב נתפס אישור הזמנה למוטל "לניס", ומפתח לחדר מס' 42, אך המשיב הכחיש קשר למלונית, וטען כי המפתח שייך להוסטל בו הוא מתגורר. יוער כבר כעת כי טענה זו התבררה כשקרית, שכן בתקופה שקדמה למעצרו התגורר המשיב במלונית זו, בחדר מס' 42 (מזכר ד'; גרסת בעל המקום). המשיב לא חזר עליה במסגרת חקירותיו, אך להכחשתו הראשונית לקשר למקום משקל ראיתי בלתי-מבוטל הפועל לחובתו. להשלמת התמונה יצוין, כי שוטר נוסף, דניאל אהרון, שחבר לשוטר שלומי בשלב המעקב, מציין אף הוא כי הבחין במשיב מחטט בארנק שחור וכי המשיב התנגד למעצרו (מזכר ג').

13. בעת שהגיעו שוטרים נוספים למלונית, הבחינו באדם בשם איסר דיכ (להלן: "דיכ"), עולה לקומה 4, בה ממוקם חדר 42. אף כי עורר את חשדם, שוחרר, בהעדר יסוד סביר להמשך עיכובו או מעצרו. לאחר שחרורו, הבחינו כי אורות החדר שקודם לכן דלקו, כבויים כעת, ותיק שהיה מונח על ספה שם - נעלם. בחיפוש, אותו שני תיקים על גג המלונית, וסרטון שנשלח על ידי מנהל המלון העלה כי דיכ נכנס לדירת המשיב, ויצא משם עם שני תיקים, בצבעי אפור ושחור, שזוהו כתיקים שהיו על הגג. בחיפוש בתיקים אלה נמצא רכוש רב, המפורט בסעיף 7 לעובדות האישום הראשון, הכולל, בין היתר אוזניות, מחשב, תכשיטים, 5,500 דולר (ארה"ב) ו-17,300 ₪ במזומן.

14. דיכ נחקר באזהרה, ומסר כי הוא מתגורר עם המשיב באותו ההוסטל והוא חברו הטוב. לדבריו, הגיע למלון לבקשת אדם שהזדהה כחבר המשיב, שביקש ממנו להוציא שני תיקים השייכים לבת זוגו של המשיב, ולהניחם על הגג. ממזכר המסומן ס' עולה כי לא אוכן באזורי האירועים הכלולים בכתב האישום ואצוין, כי עולה מרישום על כריכת תיק החקירה כי תיקו נסגר בעילת העדר ראיות מספיקות.

15. המשיב מסר כי התיק שצבעו שחור שלו, על תכולתו, והכחיש כי התיק האפור קשור אליו, אף כי נמסר כי בתוכו נמצא רישיון האסיר על שמו. לדבריו, הטבעת שייכת לו "בשביל לחסוך כסף לחתונה", ויש לו קבלות "בבית בירושלים", וכך גם לגבי סכומי הכסף אותם חסך.

16. מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לכל המיוחס למשיב באישום זה. אשר לעבירת הגניבה - המשיב נצפה במקום, מתנהל באורח חשוד, ומחזיק בארנק, שלא נצפה ברשותו קודם לכן, ושומטו במהלך המרדף. אף כי לא מצאתי כי הארנק הוצג למוכרת לאחר תפיסתו, השוטר ציין כי נתפסו בו מסמכים על שמה. טענת המשיב כי לא נכנס לחנות, נסתרה בגרסת השוטר והמוכרת. עדויות השוטרים בנוגע להתנהלותו עובר למעצרו ובמהלכו של מעצר זה, מבססות תשתית ראייתית לכאורה לעבירות הכשלת השוטר, תקיפתם וכן לעניין שימושו בכוח למניעת מעצר. אעיר עוד אף כי בנוגע לאישום זה הדבר אינו שנוי במחלוקת, כי בתיק קיימים איכונים המצביעים על נוכחותו במקום, בסמיכות זמן.

17. הסברי המשיב לרכוש שנתפס על הגג, שהוצא מחדרו, על ידי חברו, לא מניחים את הדעת, בהינתן ריבוי הפריטים, הטמנתם על הגג על ידי מקורב לו ועיתוי הטמנה זו - בעת מעצרו. המשיב הוא אסיר משוחרר, שנעצר פחות מארבעה חודשים לאחר שחרורו, ונמצא לגרסתו הוא בקשיים כלכליים ובהליכי עיקול. הרכוש שנתפס, לרבות סכום המזומן, אינו מתיישב, על פניו, עם מצב דברים זה. גרסתו לפיה מדובר תכשיטים כדי "לחסוך" לחתונה עם בת זוגו, ואי יכולתו לנקוב במדויק בסכום (3,000 או 4,000 ₪) אינה עומדת בהלימה להגיון החיים והשכל הישר וממילא, תבחן במסגרת ההליך העיקרי. אשר לטענה כי היה על המשטרה לפעול לבדיקה אל מול החנות ששמה רשום על הקופסה, על מנת לברר טענת המשיב, לא מצאתי כי יש בה על מנת לגרוע ממשקל הראיות לעת הנוכחית; המשיב, יש לציין, ציין כי הקבלה שמורות בבית סבתו ויש להניח כי יוכל לפעול לשם הצגתה במשפט בתיק העיקרי.

18. זאת ועוד: כפי שצוין לעיל, עולה בבירור מתיק החקירה כי נעשה ניסיון להוציא את הרכוש מהחדר בו התגורר המשיב, ולהסליקו, בעיתוי שאין בו אלא על מנת להוביל למסקנה כי נועד לסייע למשיב ולמנוע מהשוטרים לאתר הרכוש. נזכיר: תחילה מסר המשיב לשוטר שעצרו כי אינו קשור למלונית וניסיון זה להרחיקו מהמקום, בתוספת האמור לעיל, מדבר בעד עצמו ומחזק את התשתית הראייתית העומדת כנגדו. לכך יש להוסיף את הסתירה המהותית שבין גרסתו של המשיב לשוטרים, במהלך החיפוש לפיה לא חסר בחדר דבר, וגרסתו המאוחרת יותר, המציינת כי התיק השחור שנמצא על הגג, על תכולתו, ששוויה רב, הוא שלו. מעבר לכל האמור, חיזוק ממשי, בעל עצמה רבה, מצוי בעובדה כי חלק מהרכוש שנתפס, זוהה על ידי חלק מהמתלוננים בפרשה: המחשב הקשור לאישום השני, התכשיטים הקשורים לאישום הרביעי ומד הלייזר הקשור לאישום החמישי.

19. **מכל האמור לעיל, מצאתי קיומה של תשתית ראייתית לכל העבירות המיוחסות למשיב באישום הראשון.**

אישומים מס' 2 ו-3

20. מדובר בשני אירועי גניבה, שהתרחשו ביום 4.10.2020, בהפרש של דקות ספורות זה מזה.

21. בכל הנוגע לאישום השני, נטען כי המשיב נכנס ביום זה, בשעה 16:30, או בסמוך לכך, לחנות גלילות ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, ביקש ממוכרת במקום להכין עבורו מספר כוסות קפה וכשטיפלה בהזמנתו, נטל תיק המכיל מחשב נייד מלקוח שהיה במקום, ללא אישורו.

22. בכל הנוגע לאישום השלישי, נטען כי המשיב נכנס ביום זה, בשעה 16:50, או בסמוך לכך, לבית עסק לממכר יין ברחוב בן יהודה בתל-אביב, ענה בשלילה לשאלת עובדת במקום האם הוא זקוק לעזרה ולאחר מכן נטל את ארנקו. לאחר שהבחינה העובדת בהיעלמות הארנק, יצאה לרחוב, וקראה למשיב לעצור, אך הוא נמלט מהמקום והארנק

נשמט.

23. מדובר בשני אירועים שהתרחשו בשני בתי עסק סמוכים, בפער זמנים זעום זה מזה ותועדו במצלמות האבטחה. המוכרת בחנות הגלילות מסרה תיאור דל של האדם ("היה קרח לדעתי, חזות מזרחית יחסית, לא הבחנתי במבטא"). המוכרת בחנות היין מסרה כי מדובר באדם צעיר "עם מסכה שחורה ומשהו כתוב למטה", בעל קרחת, ללא מבטא. תיאורים אלה, אף כי אינם ייחודיים, הולמים את המשיב. עיינתי בתמונות שנלכדו מתוך הסרטונים ובסרטון עצמו, אף כי המשיב לא זוהה בסרטונים על ידי שוטר המכיר אותו, כפי שצינתי קודם לכן, קיים דמיון רב בין דמותו לבין דמות הגנב.

24. המתלונן הנוגע לאישום השני זיהה כי המחשב, תיק, מטען וכבל טעינה שנתפסו בגג המלונית - שלו, וזאת כעבור כ-24 שעות. כידוע, החזקה התכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. לפיה, ככל שבידי אדם רכוש גנוב, פרק זמן קצר לאחר גניבתו, ניתן להניח מעורבותו בעבירה בה הושג. מדובר במבחן גמיש, תלוי נסיבות, במסגרתן יש לבחון טיבם וכמותם של הפריטים הגנובים ומשך הזמן בין האירוע הפלילי לבין תפיסתם (ראו מ"ת (שלום ת"א) 16409-06-19 **מדינת ישראל נ' כהן**, פסקאות 18-20 (8.7.2019)). בנסיבות ענייננו אנו, ובהינתן כל המפורט בנוגע לאחזקת הרכוש החשוד בגנוב, מצאתי כי טענת החזקה התכופה עשויה להתקבל בתיק העיקרי, ובעיקר כאשר המשיב מסר, תחילה, כי מדובר במכשיר השייך אליו ולא ציין כי קבלו לחזקתו מאחר במהלך התקופה - הקצרה מאוד - מאז נגנב ועד לתפיסתו (ראו ש' 153-157 להודעת המשיב מיום 6.10.2020).

25. עוד יוער, כי המתלוננת הנוגעת לאישום השלישי ציינה כי היא סבורה כי חולצה שנתפסה על החשוד היא חולצת הגנב. אכן, אין מדובר בחולצה ייחודית, אך גם ראייה זו מצטרפת למכלול הנסיבות. אירוע הגניבה התרחש בסמוך לשעה 16:50. המשיב אוכן מרחק 100 מטרים בלבד מחנות היין, וזאת בין השעות 16:45-16:53.

26. המשיב נקשר באופן ברור לאירוע מושא האישום השני, והכל כמפורט לעיל, בשימת דגש על תפיסת המחשב והתיק בו היה נתון, שזוהו על ידי קרבן הגניבה. האישום השלישי הוא האישום היחיד בו לא נקשר המשיב לאירוע הגניבה דרך הרכוש שנתפס במלון או על ידי זיהויו על ידי אחד מחוקריו (על כך בהמשך). עם זאת, לא מצאתי קושי לקביעתה של תשתית ראייתית מספקת גם בקשר לאישום זה, במכלול נתוני העניין והקשר ההדוק בינו לבין אישום מס' 2. עיון בשני סרטוני הגניבה הקשורים לשני אישומים אלה, מעלה כי מדובר באותו אדם שביצעם, כאמור בהפרש של דקות ספורות. שתי הדמויות, הן בחנות היין, הן בחנות הגלילות, לובשות מכנסי ג'ינס כחולים משופשפים, חולצה קצרה לבנה, מסכת פנים שחורה, נעליים שחורות ומשקפי שמש כהים מונחים למעלה על מצחן. כאמור לעיל - מסקנתי היא כי מדובר באותו אדם, לו דמיון רב למשיב. מכשיר הטלפון בו עשה המשיב שימוש מאוכן במרחק של 100 מטרים בלבד, במסגרת הזמן הרלבנטי. ניתן לקבוע, כי קיים סיכוי סביר, ואף למעלה מכך, כי אירועי הגניבה באישומים 2 ו-3 בוצעו על ידי אותו האדם. לפיכך, קמה **תשתית ראייתית מלאה לאישומים מס' 2 ו-3**.

האישום הרביעי

27. מדובר באירוע שהתרחש ביום 2.9.2020 בחנות בגדים בדרך בן גוריון ברמת-גן. נטען, כי המשיב ניגש למוכרת, טען כי הוא מבקש לרכוש שתי חליפות, אך ממתין לאשתו. כשהמוכרת פנתה לסייע לקונים אחרים, ניגש למטבח במקום ונטל משם תיק המכיל כרטיסי אשראי, תכשיטים, מסמכים וסכום כסף מזומן בסך של כ-5,000 ₪. אציין, כי הגנב נראה מתחיל בהעברת חפצי המוכרת מתיקו לתיק הגב שלו, ובתוך כך, עת בן זוגה של המוכרת נכנס לחדר,

תופס במהירות כוס מים, על מנת ליתן הסבר תמים לנוכחותו שם, ולאחר שהלה עוזב את המקום, משלים את מלאכתו.

28. המוכרת ציינה כי מדובר באדם רזה ושחום, ללא מבטא, גובהו כ-170 סנטימטרים והוא מקריח. מדובר בתיאור שאינו בלתי-הולם את דמות המשיב, וממילא, האדם המונצח בסרטונים דומה לו מאוד ומזכיר, שוב, במידה רבה מאוד, את חזות הגנב בכל אחד מהאירועים הנוספים.

29. בתה של המוכרת, זיהתה את הקופסה בה היו העגילים והטבעת השייכים לה, וכן את התכשיטים עצמם, שהונחו בקופסה אחרת. אכן, מדובר באירוע הגניבה שהתרחש, בניגוד לאירוע מושא האישום השני, פרק זמן רב יותר עובר למעצרו של המשיב ותפיסת הרכוש, להסברו של המשיב בנוגע לתכשיטים אלה נדרשנו לעיל, ומהטעמים שפורטו, אין בו על מנת לקבוע קושי בתשתית הראייתית הרלבנטית לאישום זה, בהינתן מכלול הראיות העומדות כנגדו, והצהרת בתה של המוכרת כי בתכשיטה מדובר.

30. להשלמת התמונה מכשיר הטלפון הנייד של המשיב מאוכן במרחק של כקילומטר, כשעה לפני האירוע.

31. מכל האמור לעיל, על אף הפרש הזמנים הרב יחסית בין מציאת התכשיטים לבין אירוע הגניבה, נוכח הדמיון בין הגנב למשיב וליתר אירועי הגניבה, ומשזוהו התכשיטים על ידי קרבן הגניבה, יש לקבוע תשתית ראייתית מלאה בנוגע לאישום זה.

האישום החמישי

32. מדובר באירוע שהתרחש ביום 31.8.2020 בחנות טפטים ברחוב בוגרשוב בתל-אביב. המוכרת מסרה כי אדם שהגיע למקום, טען כי הוא ממתין לאשתו, ולאחר כמה שניות גנב את תיקה. המוכרת תיארה אותו כאדם גבוה מאוד (1.85 מטרים), כהה עור ששיערו כמעט מגולח.

33. האירוע תועד במצלמות האבטחה. עיינתי בסרטון ואני סבורה כי קיים דמיון רב מאוד בין חזות המשיב לגנב. אף גובה הודעת המשיב, שמסר כי חקרו מספר שעות, עיין בסרטון וזיהה המשיב בו.

34. המשיב מאוכן בסמיכות של 120 מטרים בשעה 14:09 מהחנות, כאשר על פי גרסת המתלוננת נכנס לחנות בשעה 14:02. המתלוננת זיהתה מד לייזר בו היא נעזרת למדידות, שלדבריה, מדובר בחפץ שאינו שכיח; מד הלייזר זוהה על ידה "בוודאות".

35. גם אם קיים פער בין הגובה עליו דיווחה הקונה לבין גובהו של המשיב, התיאור הכללי עומד בהלימה לחזותו ושאלה זו, גם נוכח משך הזמן החטוף בו עמדה המתלוננת בקשר עם הגנב, יבחן בתיק העיקרי. זיהוי המכשיר בחפצים שהוצאו מחדר המשיב, הדמיון הכללי הקיים בין חזות הגנב ליתר אירועי הגניבה, ולדמות המשיב, וזיהוי המשיב על ידי שוטר, **מספיק לקביעת תשתית ראייתית מלאה בקשר לאישום זה.**

האישום השישי

36. מדובר באירוע שהתרחש ביום 2.8.2020, סמוך לשעה 19:38, בחנות ביגוד ברחוב ההגנה 15 בפתח תקווה. לדבריה של המוכרת, הגנב ביקש למדוד נעלי ספורט, בעת שעלתה לקומה העליונה לאתר זוג נעליים במידתו, גנב את סכום המזומן, כ-4,100 ₪, שהיה בקופה. האירוע תועד במצלמות האבטחה.

37. שוטר נוסף שגבה הודעת המשיב, שמסר כי חקר אותו במשך כשעתיים, זיהה אותו כגנב לאחר צפייה בתיקוד האירוע.

38. המשיב מאוכן בפתח-תקווה ביום האירוע בין השעות 16:08-17:42, כאשר האירוע התרחש כשעתיים לאחר מכן. המרחק -כ-3 קילומטרים עד ארבעה קילומטרים.

39. המוכרת תיארה את הגנב כקירח, שחום, בעל מבנה גוף בינוני, שגובהו כ-175 מטר. תיאור זה הולם את חזות המשיב, ודמותו הכללית דומה - במידה רבה מאוד - לדמות הגנב, שכפי שצוין לעיל. מכל כאמור לעיל ניתן בהחלט לקבוע לצורך ההליך שבכותרת כי מדובר באותו האדם הקשור ליתר האישומים.

40. בנסיבות אלו, **יש לקבוע תשתית ראייתית מלאה, ללא קושי, גם בנוגע לאישום זה.**

עילת המעצר ושאלת החלופה

41. עילת המעצר, בכל הנוגע למהות המעשים המיוחסים למשיב, נוגעת למסוכנות לרכוש, ונובעת מריבוי המקרים, שיטת הפעולה המסתמנת ושווי הרכוש שנגנב, בכללותו, ובנוגע לחלק מהאירועים - גם כשלעצמו. לכך יש להוסיף כי העבירות בוצעו בקור רוח ותעוזה ולא למיותר לצוין, כי את חלק ממיוחס לו ביצע המשיב לכאורה לאחר שדבר הגניבות פורסם ברשתות החברתיות. נוכח העובדה כי המשיב ניסה להימלט מהשוטרים, ותקפם, קמות גם עילות מעצר הנוגעת לחשש להתייצבותו להליך העיקרי וחשש ביטחון הציבור.

42. עצמת עילות אלו מתחזקת עת בחינת רקעו של המשיב, מבצען לכאורה, ושקילת "מיהות העושה". למשיב עבר פלילי מכביד, רלבנטי וסמוך, הכולל הרשעות בעבירות גניבה רבות מאוד, וכן בעבירות אלימות, לרבות תקיפת שוטר והכשלתו, עבירות בהן הואשם גם במסגרת הליך זה. המשיב נשא בעונשי מאסר ממושכים ובעת ביצוע המיוחס לעת היה אסיר ברישיון, מאסר ממנו השתחרר אך ב-26.6.2020. לחובתו - מאסר מותנה לתקופה של שישה חודשים, שהוא חב הפעלה, ככל שיורשע במיוחס לו בכתב האישום הקשור לתיק שבכותרת.

43. במסגרת ערר שנדון בהליך מעצר הימים, צוין המותב שדן בעניינו כי עברו הפלילי של המשיב "מעלה תמונה יוצאת דופן", ונראה כי: "עשה לעצמו מנהג לסיים תקופת מאסר ולהתחיל ללא שהיות מרובות לבצע עבירות כנגד הרכוש" (ראו האמור בעמ"י (ת"א) 11571-10-20 **מדינת ישראל נ' גאבר** (9.10.2020)).

44. הוצע כי המשיב ישהה בחלופת מעצר בקהילת אלפטאם בטייבה. אלא, שכפי שניתן היה להבין, מדובר בהוסטל בו

התגורר עת השתחרר ממאסרו, שם גם הכיר את דיכ, על כל סימני השאלה הנוגעים למעורבותו של האחרון בניסיון העלמת הרכוש שהיה בחדר המשיב. תנאי הרשיון אינם ברורים עד תום, אך מתיק החקירה עולה בבירור כי בתקופה שקדמה למעצרו התגורר המשיב באופן קבע במלונית ולא בהוסטל.

45. נוכח חומרת המיוחס למשיב כעת, ובעיקר - שילובה עם רקעו הפלילי המכביד, בהינתן קביעתי בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה, השבתו לשם, או בחינת כל חלופה אחרת, דורשת התייחסות הגורם המקצועי טרם שקילתה.

46. בהודעה קודמת מטעמו, ציין שירות המבחן כי יוכל להגיש תסקירו עד ליום 19.11.2020. משכך, הדין ידחה ליום 19.11.2020, בשעה 14:00.

47. המזכירות תעביר החלטתי לצדדים, לשירות המבחן ולשירות בתי הסהר. ככל שתגיע בקשה מטעם מי מהצדדים בנוגע להחלטתי אשר לדחיית הדין - אדרש לטעמיה.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"א, 07 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.